

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
201/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. november 11.

A C-214/20. sz. ügyben hozott ítélet
Dublin City Council

A Bíróság pontosítja a „munkaidő” fogalmának terjedelmét a készenléti rendszerben teljesített ügyeleti időszakok vonatkozásában

MG, Dublin City Council (Dublin város közgyűlése, Írország) által részmunkaidőben foglalkoztatott tartalékos tűzoltó, készenléti rendszerben teljesített ügyeleti szisztéma alapján azon kaszánya tűzoltóbrigádjának áll rendelkezésére, ahol őt kiképezték. E brigád bevételeinek 75%-án köteles részt venni, a többi bevetésről jogában áll távol maradni. Anélkül, hogy ügyeleti ideje alatt köteles lenne valamely meghatározott helyen tartózkodni, amikor sürgős hívást kap bevetésen való részvételre, MG-nek a hívást követő legfeljebb tíz percen belül meg kell érkeznie a kaszányába. A készenléti rendszerben teljesített ügyeleti időszak főszabály szerint a hét minden egyes napján, napi 24 órában áll fenn, és ezt az időt csak a szabadságok időtartama, valamint azok az időtartamok szakítják meg, amelyek tekintetében az érintett előzetes tájékoztatást ad arra nézve, hogy nem lesz elérhető.

MG számára ugyanakkor engedélyezett, hogy (más) szakmai tevékenységet folytasson, amennyiben e tevékenység átlagban nem haladja meg a heti 48 órát. Ennek alapján MG egyéni vállalkozóként taxisofőrként folytat tevékenységet.

MG, mivel úgy vélte, hogy azokat a munkaórákat, amelyek során a munkáltatója részére ügyeletben áll, a munkaidő szervezéséről szóló ír törvény és a 2003/88 irányelv¹ értelmében vett „munkaidőnek” kell tekinteni, erre vonatkozó panaszt nyújtott be a Workplace Relations Commissionhoz (munkahelyi viszonyok bizottsága, Írország). Mivel e panaszt elutasították, keresetet nyújtott be a Labour Courthoz (munkaügyi bíróság, Írország).

MG előadja, hogy állandó jelleggel készen kell állnia arra, hogy a sürgős hívásokra gyorsan válaszolni tudjon, ami akadályozza őt abban, hogy családi és társasági tevékenységeinek, illetve taxisofőrként végzett szakmai tevékenységének szentelje az idejét. Szerinte Dublin város közgyűlése azáltal, hogy heti 7 napon át 24 órás ügyeletet ír elő, és megtagadja annak elismerését, hogy az ügyeleti idő munkaidőt képez, megsérti a napi pihenőidőre, a heti pihenőidőre és a maximális heti munkaidőre vonatkozó szabályokat.

A Bíróság, amelyhez az említett munkaügyi bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult, pontosítja, hogy a készenléti rendszerben teljesített ügyeleti időszakok, a 2003/88 irányelvre² figyelemmel, mennyiben minősíthetők „munkaidőnek”.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a 2003/88 irányelv 2. cikkének 1. pontja szerinti „munkaidő” fogalma alá tartozik az ügyelet teljes időtartama, beleértve a készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állást is, amelynek során a munkavállalóval szembeni kötıtségek objektív módon és igen jelentős mértékben korlátozhatják a munkavállaló arra vonatkozó lehetőségét, hogy

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.).

² A 2003/88 irányelv 2. cikkének 1. pontja.

azt az időt, amely alatt nem tartanak igényt a munkavégzésére, szabadon ossza be és személyes szükségleteire fordítsa³.

Ezt követően a Bíróság iránymutatásokkal szolgál a kérdést előterjesztő bíróság számára ahhoz, hogy az értékelni tudja, hogy MG ilyen jelentősebb kööttségeknek van-e alávetve.

E tekintetben a Bíróság megjegyzi, hogy az MG számára biztosított azon lehetőség, hogy az ügyeleti időszakai alatt más szakmai tevékenységet folytasson, fontos jele annak, hogy a készenléti rendszer szabályai nem vetik alá e munkavállalót olyan nagyobb kööttségeknek, amelyek igen jelentős kihatással lennének az időbeosztására, feltéve hogy a munkaszerződéséből, a kollektív szerződésekből és az érintett tagállam szabályozásából eredő jogait és kötelezettségeit úgy határozzák meg, hogy az ezen időszakok jelentős részében lehetővé teszi az ilyen tevékenység tényleges gyakorlását.

Azok a körülmények, amelyek szerint MG-nek az ügyeleti ideje alatt nem kell valamely pontosan meghatározott helyen tartózkodnia, nem kell részt vennie a kaszárnyájából kiinduló összes bevetésen, mivel e bevetések egynegyedéről hiányozhat, és megengedett a számára, hogy más szakmai tevékenységet végezzen, olyan objektív elemeket képezhetnek, amelyek arra engednek következtetni, hogy ezen időszakokban a saját érdekei szerint folytathatja e másik szakmai tevékenységét, illetve ezen időszakok jelentős részét erre fordíthatja, már amennyiben a sürgős hívások átlagos sűrűsége és a bevetések átlagos időtartama nem akadályozza a tartalékos tűzoltói állással összeegyeztethető szakmai tevékenység tényleges folytatását.

Nem vehetők figyelembe az olyan szervezési nehézségek, amelyek az érintett munkavállaló választásából erednek, mint például az olyan lakóhely vagy az olyan más szakmai tevékenység végzésének helye, amely viszonylag távol esik attól a helytől, amelyet a tartalékos tűzoltói állása keretében az előírt határidőn belül el kell tudnia érni.

Így a Bíróság megállapítja, hogy a 2003/88 irányelv 2. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a tartalékos tűzoltó által készenléti rendszerben teljesített olyan ügyelet időszaka, amelynek során e munkavállaló a munkáltatójának engedélyével saját nevében végez (valamely más) szakmai tevékenységet, de sürgős hívás esetén legfeljebb tíz percen belül oda kell érnie a kaszárnyájához, nem képez az e rendelkezés értelmében vett „munkaidőt”, ha az ügy összes körülményének átfogó értékeléséből az következik, hogy az említett munkavállalót az ezen időszak során terhelő kööttségek nem olyan jellegűek, hogy objektíven és igen jelentős mértékben kihatással lennének ez utóbbi azon lehetőségére, hogy az említett időszakban szabadon ossza be azt az időt, amelynek során nem tartanak igényt a tartalékos tűzoltói szakmai szolgáltatásaira.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

³ 2021. március 9-i Stadt Offenbach am Main ítélet ([C-580/19](#)) Lásd: a [35/21. sz.](#) sajtóközleményt.